

- * **Gods verbond met Abraham, Izak en Jakob en zijn zaad is een eeuwig verbond:**
Ge. 17:7,8,13,19; Ri. 2:1; 1Kro. 16:17; Ps. 105:8,10; Ps. 111:5,9 e.a.
- * **Het nieuwe verbond is ook eeuwig:** Jes. 59:21; Jes. 61:8; Jer. 50:5.
2Sa. 23:5 + Ps. 89:29 + Jes. 55:3 (David → Zoon van David: Christus; Zoon van Abraham: Christus).
Jer. 32:40 En Ik zal een eeuwig verbond met hen maken, dat Ik van achter hen niet zal afkeren, opdat Ik hun weldoe; en Ik zal Mijn vreze in hun hart geven, dat zij niet van Mij afwijken.
Eze. 16:60 Evenwel zal Ik gedachtig wezen aan Mijn verbond met u, in de dagen uwer jonkheid, en Ik zal met u een eeuwig verbond oprichten.
Eze. 37:26 En Ik zal een **verbond des vredes** met hen maken, het zal een eeuwig verbond met hen zijn; en Ik zal ze inzetten en zal ze vermenigvuldigen, en Ik zal Mijn heiligdom in het midden van hen zetten tot in eeuwigheid. Jes. 54:10 (na de (grote) verdrukking); Eze. 34:25.

Verbond met Abraham, Izak, Jakob → → → → → → Het nieuwe/eeuwige verbond.

Verbond der wet: Sinaï: tijdelijk!

6) De Gemeente en het nieuwe verbond

Lk. 22:20 + 1Kor. 11:25 (het bloed van het nieuwe verbond).

- Ro. 7:6 Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren; also dat **wij dienen in nieuwigheid des geestes**, en niet in de oudheid der letter (≈ wet).
- 2Kor. 3:6 (God) Die ons ook bekwaam gemaakt heeft, om te zijn **dienaars des Nieuwen Testaments**, niet der letter, maar des Geestes; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend. *Letter: de wet (vs. 7).*
- Hb. 9:15 En daarom is Hij (Christus) **de Middelaar des nieuwen testaments**, opdat, de dood *daartussen* gekomen zijnde, tot verzoening (= verlossing) der overtredingen, die onder het eerste testament waren, degenen, die geroepen zijn, de belofte van de eeuwige erve ontvangen zouden. *Eeuwige erfenis: Ef. 1:14; 1Pt. 1:4.*
- Hb. 12:24 En (gekomen) tot den **Middelaar des nieuwen testaments, Jezus**, en het bloed der besprenging, dat betere dingen spreekt dan Abel. *Vs. 23: de gemeente der eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn.*

7) Context van Ex. 20

Ex. 19:

- Vs. 1-2 In de 3e maand na het uittrekken kwam Israël in de woestijn Sinaï en legerde zich t.o. de berg Sinaï. **Betekenis van Sinaï:** 1) < senèh = braambos (doornstruik) (Ex. 3:2-4 (roeping van Mozes); Dt. 33:16); → mijn braambos/doornstruik. 2) < saa'an = strijden, strijd (Jes. 9:4) → mijn strijd.
- Vs. 4-7 Gods voorwaarde: **indien ... gehoorzamen en Mijn verbond houden zo zult gij Mijn eigendom zijn** uit alle volken. Gij zult Mij een priesterlijk (kohèn) koninkrijk (mamlakah) en een heilig (qadosh) volk (goj) zijn. Lev. 20:24,26; Dt. 7:6; Dt. 14:2; Dt. 26:18,19.
- Vs. 8 Antwoord van al het volk ('am): "Al wat de HEERE gesproken heeft zullen wij doen". ≈ Ex. 24:3,7; Dt. 5:27; Neh. 10:29.
- Vs. 9-11 Volk moet zich heiligen; hun klederen wassen (reiniging); + niet tot de vrouw naderen (vs. 15): gemeenschap met God is nu belangrijker. 3^e dag: de HEERE zal voor de ogen van al het volk op de berg Sinaï afdalen. Vs. 14,15.
- Vs. 12,13 Afperking om niet te naderen tot de berg, noch die aan te raken. Heilig. Ramshoorn (≈ het spreken van God) langzaam: klimmen op de berg.
- Vs. 16,17 Morgen van de 3^e dag: op de berg: donderen, bliksemen, zware wolk, geluid van een sterke bazuin. Volk bang (20:18). Volk gaat o.l.v. Mozes God tegemoet tot de berg.
- Vs. 18 Berg rookte: de HEERE kwam neder in vuur. Berg beefde zeer. Sterk geluid van de bazuin.
- Vs. 20 De HEERE was nedergekomen op de spits van de berg Sinaï. Mozes geroepen en hij klom op.
- Vs. 21-25 Volk mag niet naderen om te zien; priesters moeten zich heiligen. Alleen Mozes en Aäron mogen opklimmen op de berg. De priesters en het volk mogen niet opklimmen.

Ex. 20:1-17: De tien woorden